

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124379124
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:6124379124.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

20Csp/71/2024

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., E. F. C. XX/XX, o zaplatenie 2.748,24 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

20Csp/71/2024

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

20Csp/71/2024

1. Žalobca sa domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu v sume 2.748,24 Eur, úrok v sume 659,38 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.748,24 Eur od 11.5.2022 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 24.3.2021 ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere reg. č. 257668311240321, úverový účet č. 5231410421, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver v sume 3.010 Eur, ktoré sa zaviazala uhradiť veriteľovi vo forme dojednaných pravidelných mesačných splátok. Právny predchodca žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy posúdil v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver, pričom vzal do úvahy dobu na ktorú sa poskytol úver, výšku úveru, príjem žalovanej a účel úveru, čo preukazuje výstupom zo spoločného registra bankových informácií a preverení príjmu žalovanej. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, čo vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok

s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.4.2022 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 3.5.2022 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnenému predchodcovi žalobcu sa tak od 11.5.2022 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.2.2024 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 31.1.2024. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 2.748,24 Eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila. Zároveň si uplatňuje aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила. Žaloba jej bola doručená uplynutím 15 dní od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke súdu podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý postup súd zvolil z dôvodu, že napriek vykonanému šetreniu nebola zistená adresa, na ktorej by žalovaná preberala poštové zásielky.

3. Súd spor podľa § 180 prejednal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovanej, ktorí boli riadne a včas predvolaní. Žalovaná bola predvolaná z adresy evidovanej v Registri obyvateľov SR postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, pričom predvolanie sa podľa § 111 ods. 3 CSP považuje za doručené aj keď sa adresát o zásielke nedozvedel. Strana žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila. Strany odročiť pojednávanie nežiadali.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením európskych informácií o spotrebiteľskom úvere z čl. 5, listín z čl. 8 až 15, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 12.2.2024, výzvy žalobcu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 15.7.2024, epotvrdenky z čl. 19, 20, dodatku č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.2.2024, listín z čl. 40 až 43, zmluvy o spotrebiteľskom úvere reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 24.3.2021, všeobecných obchodných podmienok VÚB a.s. z čl. 50 až 59, listiny z čl. 60, tretej upomienky zo dňa 24.2.2022, poštového podacieho hárku z čl. 62, výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 11.4.2022, fotokópie poštovej obálky z čl. 63, 64, správ o pobyte žalovanej, návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní, podania žalobcu zo dňa 13.5.2025, príloh tohto podania z čl. 89 až 108.

5. VÚB, a.s. ako veriteľ uzatvoril dňa 24.3.2021 so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „úverová zmluva“, „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského bezúčelového úveru vo výške 3.010 Eur žalovanej s tým, že žalovaná sa zaviazala uhradiť veriteľovi 75 mesačných splátok úveru po 55,98 Eur (z toho poistné 5,12 Eur), zročných vždy do 13. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 13.4.2021, s uvedením celkovej čiastky vo výške 3874,70 Eur, celkových nákladov spotrebiteľa v sume 864,70 Eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 7,90% (po zľave), pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) vo výške 8,86%. V zmluve je uvedená lehota splatnosti 75 mesiacov. Podľa čl. I, čl. II ods. 6 úverovej zmluvy súčasťou úverovej zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky VÚB a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám (ďalej aj „VOP“, resp. „podmienky“). Podľa čl. I ods. 5 písm. b/ úverovej zmluvy v spojení s čl. VIII ods. 1 písm. a/ VOP má banka právo žiadať od dlžníka, aby vrátil celú sumu úveru aj s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve a vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak sa žalovaná dostane do omeškania s úhradou jednej anuitnej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a žalovaná bola na jej zaplatenie písomne vyzvaná a súčasne upozornená na zámer uplatniť právo banky vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, pričom od tohto upozornenia uplynulo viac ako 15 dní.

6. Treťou upomienkou zo dňa 24.2.2022 VÚB, a.s., vyzvala žalovanú k úhrade dlžnej pohľadávky z úveru v sume 180,42 Eur bezodkladne s tým, že v opačnom prípade bude banka oprávnená požadovať, aby žalovaná vrátila celú sumu úveru aj s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve.

7. VÚB, a.s. v liste zo dňa 11.4.2022 adresovanom žalovanej oznámila, že banka ku dňu 11.4.2022 vyhlásila dlh z predmetného úveru za predčasne splatný so zostatkom v sume 2.890,34 Eur a vyzvala žalovanú na zaplatenie tohto dlhu do 7 dní od doručenia výzvy na označený účet, inak banka pristúpi k vymáhaniu dlhu. Z fotokópie poštovej obálky vyplýva, že banka list zaslala dňa 12.4.2022 žalovanej na adresu jej trvalého pobytu uvedenú v úverovej zmluve doporučenou poštou do vlastných rúk, zásielka bola uložená na pošte dňa 14.4.2022 a banke sa vrátila späť ako neprevzatá v odbernej lehote.

8. Žalobca v podaní zo dňa 13.5.2025 doplnil na výzvu súdu skutkové tvrdenia tak, že uviedol, že žalovaná uhradila na svoj záväzok sumu 513,54 Eur, čo je zrejme aj z predloženého výpisu z úverového účtu, pričom na istinu boli započítané úhrady v sume 261,76 Eur, na riadny úrok boli započítané úhrady v sume 145,12 Eur a žalobca uplatňuje neuhradený riadny úrok v sume 659,38 Eur. Žalobca si v konaní uplatňuje sumu istiny vo výške 2.748,24 Eur, ktorá bola vypočítaná nasledovným matematickým výpočtom: suma poskytnutého úveru 3.010,00 Eur - suma splátok uhradených žalovanou, započítaná na istinu 261,76 Eur = 2748,24 €. Výška celkových nákladov spotrebiteľa predstavuje sumu 864,70 Eur, z ktorej suma 60,20 Eur je poplatok za poskytnutie úveru a suma 804,50 Eur predstavuje riadny úrok. V zmysle zmluvy bola žalovaná zaviazaná splácať úver mesačnou anuitnou splátkou vo výške 50,86 Eur, navýšenou o poisťné v sume 5,12 Eur. K skúmaniu bonity žalovanej žalobca poukázal na predložené dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaná právnenému predchodcovi žalobcu poskytla informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovanej bol právnym predchodcom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Je teda zrejme, že schopnosť žalovanej splácať úver bola právnym predchodcom žalobcu posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Dodal, že pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bola zároveň žalovaná vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 24.02.2022 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná výzva bola žalovanej doručovaná dňa 24.02.2022 pod číslom zásielky RF621397500SK, čo žalobca preukazuje predloženým podacím hárkom (dátum odoslania je zrejmy z podacieho hárku - na ľavej strane zľubu). Poukázal na fikciu doručenia.

9. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

10. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

11. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

12. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

13. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a)

c) výška splátky spotrebiteľského úveru a

d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

14. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

15. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, 17ab) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 11 ods. 2 veta práv zákona č. 129/2010 Z.z. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere /ďalej len „Občiansky zákonník“/ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

23. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 3.010 Eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť veriteľovi úver spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná obsah zmluvy, jej formulárových obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že veriteľ vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní spotrebiteľských úverov iným spotrebiteľom. Žalovanej poskytol úver veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, dátumom narodenia, adresou trvalého pobytu. Z obsahu úverovej zmluvy je zrejme, že sa jedná o spotrebiteľský úver a teda na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Veriteľ poskytol

spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. V konaní nebolo stranami rozporované, že žalovaná úver čerpala v sume 3.010 Eur a ako vyplýva z tvrdení žalobcu a z prehľadu platieb žalovaná úver spočiatku splácala, keďže uhradila splátky v celkovej sume 513,54 Eur s úhradou poslednej splátky zo dňa 15.11.2021, a nasledujúce splátky už neuhradila. Podľa tvrdení žalobcu a prehľadu platieb banka z úhrad žalovanej započítala sumu 261,76 Eur na istinu, sumu 145,12 Eur na riadny zmluvný úrok, sumu 60,20 eur na poplatok za poskytnutie úveru, sumu 5,50 eur na poplatky, sumu 40,96 Eur na poisťné. Neuhradená istina, evidovaná žalobcom teda predstavuje sumu 2.748,24 Eur (3.010 Eur – 261,76 Eur). Tieto skutkové tvrdenia žalobcu žalovaná nerozporovala, a preto ich súd považoval za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP. Žalobca žalobou uplatnil proti žalovanej nárok na neuhradenú istinu úveru v sume 2.748,24 Eur s úrokom z omeškania.

28. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd vecnú legitímáciu sporových strán skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Súd musel z úradnej povinnosti skúmať, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere.

29. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu od rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.2.2024. Zhodný prejav vôle VÚB a.s. na žalobcu vyplýva z predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, zo žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.2.2024, ako aj z oznámenia VÚB, a.s. zo dňa 12.2.2024 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej.

30. Keďže predmetom postúpenia mala byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd musel preskúmať, či boli naplnené aj osobitné podmienky, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu. V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. možno práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere previesť na tretiu osobu, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, pričom postupovaná pohľadávka je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Právo predčasne zosplatiť predmetný úver bolo stranami dohodnuté, keďže je obsiahnuté v čl. I bod 5. zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v čl. VIII ods. 1 písm. a/ VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Súd poukazuje na to, že banka mohla predčasne zosplatiť úver podľa § 565 Občianskeho zákonníka len vtedy, ak by postupovala v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto zákonného ustanovenia môže veriteľ v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa žiadať predčasné zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka je podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Judikatúrou Najvyššieho súdu SR bolo ustálené, že podmienkou platnosti jednostranného právneho úkonu veriteľa – predčasného zosplatenia úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je aj to, aby veriteľ špecifikoval vo výzve pred uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka konkrétnu splátku úveru, pre nesplnenie ktorej predčasne a jednorazovo zosplatiť celý dlh. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Cdo 197/2022 zo dňa 26.6.2024, konštatoval, že aby vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru bolo platné, je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú predčasne a jednorazovo môže zosplatiť celý dlh. Najvyšší súd SR dôvodil tým, že identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale

i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Na tomto právnom názore zotrval Najvyšší súd SR aj v rozsudku sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024. Ďalej súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, z ktorého vyplýva právny názor tejto najvyššej súdnej autority, podľa ktorého na to, aby vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru bolo platné, je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú predčasne a jednorazovo zosplatnil celý dlh. Z tvrdení žalobcu v žalobe vyplýva, že banka pred zosplatnením úveru zaslala žalovanej výzvu zo dňa 24.2.2022 označenej ako Tretia upomienka – pokus o zmier, v ktorej žalovanú upozornila na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ak neuhradí pohľadávku banky okamžite. Z obsahu tejto listiny adresovanej žalovanej vyplýva prejav vôle banky predčasne zosplatniť predmetný úver, ak okamžite žalovaná neuhradí pohľadávku banky v sume 180,42 Eur. Mesačná splátka úveru však bola dohodnutá v zmluve na sumu 55,98 Eur, a preto suma 180,42 Eur celkom zrejme predstavuje dlh titulom viacerých nezaplatených splátok, no nie je zrejmé ktorých splátok a za aké obdobie. Vo výzve je dlžná pohľadávka banky rozčlenená na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky, čo je nedostatočné. V tejto výzve absentuje špecifikácia splátky (uvedením jej sumy a lehoty jej splatnosti), pre nesplnenie ktorej banka pristúpi k zosplatneniu úveru, ktorú náležitosť Najvyšší súd SR vo vyššie citovaných rozhodnutiach zhodnotil ako nevyhnutnú pre to, aby bolo predčasné zosplatnenie úveru platným právny úkonom. Ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 11.4.2022 nie je presne špecifikovaná konkrétna splátka, pre ktorú predčasne a jednorazovo zosplatnil celý dlh; je v ňom uvedená len výsledná suma zosplatneného úveru. Z uvedených dôvodov v zmysle citovanej judikatúry Najvyššieho súdu SR, s ktorou sa tunajší súd v plnej miere stotožňuje, predmetný úver nebol bankou platne predčasne zosplatnený. Žalobca síce predložil fotokópiu poštovej obálky a poštového podacieho hárka, z ktorých vyplýva, že výzva a oznámenie banky o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru boli žalovanej doručené, avšak to nič nemení na tom, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru pre absenciu judikatúrou vyžadovanej náležitosti v predchádzajúcej výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (označenie splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ pristúpi k predčasnému zosplatneniu). Keďže ku dňu 7.2.2024, keď mala byť postúpená pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy z banky na žalobcu ešte nenastal termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (termín konečnej splatnosti bol v úverovej zmluve dohodnutý na 13.6.2027) a pohľadávka sa z dôvodu neplatného predčasného zosplatnenia úveru nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, banka nebola oprávnená postúpiť predmetnú pohľadávku na žalobcu v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Pre rozpor s uvedeným zákonným ustanovením je preto v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná zmluva o postúpení predmetnej pohľadávky voči žalovanej a na žalobcu neboli prevedené práva veriteľa z úverovej zmluvy. Absentuje tak aktívna vecná legitímácia žalobcu domáhať sa proti žalovanej zaplatenia peňažného plnenia vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

32. Zákon č. 129/2010 Z.z. ukladal pôvodnému veriteľovi ako dodávateľovi povinnosti aj v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovaného - spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Cieľom právnej úpravy je zaistiť, aby spotrebiteľský úver bol poskytnutý len takému spotrebiteľovi, ktorý vzhľadom na jeho príjmy a výdavky má reálny predpoklad, že bude schopný úver v dohodnutých splátkach po dohodnutú dobu veriteľovi splácať. Zámerom zákonodarcu bolo predísť nežiadúcim situáciám, ku ktorým na finančnom trhu pri poskytovaní úverov spotrebiteľom dochádzalo v minulosti, keď úvery boli zo strany dodávateľov poskytnuté spotrebiteľom bez akéhokoľvek preskúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver alebo nedostatočného preskúmania bonity spotrebiteľa, pričom spotrebiteľa následne neboli schopní úver splácať podľa dohodnutých podmienok, a dochádzalo k zosplatneniu úverov a uplatňovaniu nárokov voči spotrebiteľom na súdoch. V spojitosti s posudzovaním bonity spotrebiteľa zákon na dodávateľa kladie zvýšené nároky. Povinnosťou dodávateľa je posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Postup dodávateľa je stanovený v zákonných ustanoveniach § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Aktívny má byť dodávateľ, ktorý je podľa zákona povinný vyžiadať od spotrebiteľa potrebné údaje o jeho pomeroch, tieto údaje overiť a potom s odbornou starostlivosťou (tak ako ju definuje zákon) posúdiť bonitu spotrebiteľa.

33. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-679/2018 zo dňa 5.3.2020, zo záverov ktorého vyplýva, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny, v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne.

34. Vzhľadom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009 a citované rozhodnutie Súdneho dvora EÚ bol súd povinný aj bez návrhu žalovanej strany posúdiť, či veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to aj vtedy, keď žalovaná nepopierala skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom toho, že veriteľ preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Porušenie tejto povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. má v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

35. Súd poukazuje na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada vyjadrená v čl. 8 CSP ako aj v § 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP, v zmysle ktorých sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena bude mať pre účastníka za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie (rovnako aj rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 285/2008 zo dňa 24.2.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010). Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

36. Súd v zmysle § 150 ods. 2 CSP vyzval žalobcu, aby uviedol, akým spôsobom banka zisťovala, overovala, posudzovala pred uzatvorením predmetnej spotrebiteľskej zmluvy schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. aké mesačné príjmy, peňažné záväzky žalovanej brala banka do úvahy, ako ich overila a akým spôsobom ich vyhodnotila a aby žalobca predložil o tom doklady. V žalobe v tomto smere absentovali rozhodujúce skutkové tvrdenia. Žalobca na túto výzvu súdu, ktorá mu bola riadne doručená reagoval v jeho podaní zo dňa 13.5.2025 tak, že odkázal na k podaniu pripojené prílohy, ktoré majú preukazovať, že pôvodný veriteľ preveroval pred uzavretím úverovej zmluvy bonitu žalovaného a uviedol, že žalovaná pred uzavretím úverovej zmluvy poskytla veriteľovi údaje o svojom zamestnaní, výške príjme a záväzkoch, pričom veriteľ dopytom na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií) zisťoval prípadné nesplácanie/omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Súd potom musel konštatovať, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia ohľadom skúmania bonity žalovanej s odbornou starostlivosťou pred uzavretím úverovej zmluvy a žalobca nepreukázal, že banka dodržala túto povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca ani po výzve súdu na doplnenie rozhodujúcich skutkových tvrdení neuviedol žiadne skutkové tvrdenia o tom, v akej výške žalovaná banke oznámila údaje o jej mesačnom príjme, o jej mesačných peňažných záväzkoch, neuviedol, aký bol výsledok overenia peňažných záväzkov žalovanej, neuviedol, či banka vykonala overenie tvrdeného príjmu žalovanej a s akým výsledkom, neuviedol, či banka zohľadnila výšku životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z.z., ktorá musí byť braná do úvahy podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. a neuviedol, akým spôsobom (za použitia akého výpočtu) dospela banka k záveru o schopnosti žalovanej splácať úver. Banka mala posudzovať bonitu žalovanej podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. s odbornou starostlivosťou, teda pri vyššom stupni obozretnosti a odbornosti. Žalobca predložil listiny – žiadosť o spotrebný úver, údaje k výpočtu bonity, dáta dopytu SRBI, ktoré obsahujú údaje o príjmových, výdavkových pomeroch žalovanej, avšak žalobca neuviedol, ktoré údaje z týchto listín banka použila, ako ich overila a vyhodnotila pri skúmaní bonity žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere. V danom prípade skutkové tvrdenia o tom, ako veriteľ skúmal a vyhodnocoval schopnosť spotrebiteľa splácať úver patria medzi rozhodujúce skutočnosti, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe. Je neprípustné, aby

súd sám z listín odvodzoval skutkové tvrdenia, ktoré má povinnosť uvádzať žalobca. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Pre uvedené porušenie povinnosti pôvodného veriteľa podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. pôvodný veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 11.4.2022 je z tohto dôvodu absolútne neplatné. Pohľadávka z úveru sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Konečná splatnosť úveru mala podľa zmluvy o úvere nastať až dňa 13.6.2027. Preto podľa § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. nebol veriteľ (VÚB, a.s.) oprávnený postúpiť nezosplatenú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 7.2.2024. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nenadobudol pohľadávku voči žalovanej na zaplatenie nesplateného zostatku úveru z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobcovi z tohto dôvodu chýba aktívna vecná legitímácia v konaní.

37. Z uvedených dôvodov súd výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bez vecného preskúmania žalobného nároku.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Vzhľadom na zásadu úspechu, má plne úspešná žalovaná podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, žeby žalovanej vznikli nejaké trovy konania, súd podľa § 262 ods. 1 CSP výrokom II. nepriznal žalovanej náhradu trov konania.

Poučenie:

20Csp/71/2024

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.